

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1971-1972.

28 juli 1972

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Staat Israël, ondertekend te Brussel op 5 juli 1971.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Regering heeft de eer U een Overeenkomst inzake sociale zekerheid, afgesloten tussen België en Israël, ter goedkeuring voor te leggen. Deze Overeenkomst beperkt zich tot het vastleggen van een aantal bepalingen die de uitvoer van prestaties op lange termijn moeten toelaten. De Overeenkomst beoogt in de eerste plaats de rechten van een betrekkelijk aantal Belgen te waarborgen, die, na in ons land te hebben gewerkt en alhier rechten op prestaties op lange termijn hebben verkregen, zich in Israël zijn gaan vestigen en Israëlsche onderdanen zijn geworden.

Hoewel de migraties zich over het algemeen in één richting voordoen (Belgische en Israëlsche onderdanen verlaten België om zich in Israël te vestigen), werd de Overeenkomst op basis van de strikte wederkerigheid afgesloten.

Titel I van de Overeenkomst bevat de algemene bepalingen.

Het toepassingsgebied *ratione materiae* van de Overeenkomst beperkt zich tot volgende takken: rust- en overlevingspensioenen, arbeidsongevallen en beroepsziekten.

Voor al deze wetgevingen stelt de Overeenkomst het beginsel van de gelijkheid van behandeling voorop: de Israëlsche werknemers of gelijkgestelden die in België zijn te-

Chambre des Représentants

SESSION 1971-1972.

28 JUILLET 1972

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention sur la sécurité sociale entre le Royaume de Belgique et l'Etat d'Israël, signée à Bruxelles le 5 juillet 1971.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Gouvernement a l'honneur de soumettre à votre approbation une Convention de sécurité sociale entre la Belgique et Israël. Cette Convention a essentiellement pour but de permettre l'exportation de prestations à long terme. La Convention vise en premier lieu à garantir les droits d'un nombre relativement important de Belges qui, après avoir travaillé dans notre pays où ils ont acquis certains droits à des prestations à long terme sont allés s'installer dans l'Etat d'Israël et sont devenus citoyens israéliens.

Bien que les migrations se fassent, en général en sens unique, (ressortissants belges et israéliens quittant la Belgique pour s'établir en Israël) la Convention a été conclue sur base de la plus stricte réciprocité.

Le Titre Ier de la Convention contient les dispositions générales.

Le champ d'application matériel de la Convention se limite aux seules branches des pensions de retraite et de survie, des accidents du travail et des maladies professionnelles.

Pour toutes ces législations, la Convention consacre l'égalité de traitement: les travailleurs israéliens occupés en Belgique bénéficient des mêmes avantages que les tra-

werkgesteld, hebben dezelfde rechten op de voordelen als de Belgische werknemers. Dit is, *mutatis mutandis*, eveneens het geval voor de Belgische werknemers die in Israël zijn tewerkgesteld.

De Overeenkomst is noch op de diplomatieke en consulaire agenten noch op de zelfstandige werknemers van toepassing.

De toepasselijke wetgeving is die van het werkland van de betrokkene. Op deze algemene regel zijn drie belangrijke uitzonderingen :

— de werknemers die door hun werkgever tijdelijk naar het andere land worden gedetacheerd, blijven onderworpen aan de wetgeving van het land waar zij gewoonlijk werkzaam zijn, voor zover deze detachering niet langer duurt dan twaalf maand;

— het reizend personeel van de vervoerondernemingen blijft steeds onderworpen aan de wetgeving van het land waar de onderneming die hen tewerkstelt haar zetel heeft;

— de werknemers van een officiële administratieve dienst, die door en voor de rekening van één van beide landen worden gedetacheerd, blijven onderworpen aan de wetgeving die van kracht is in het land waarheen zij zijn gedetacheerd.

Indien het al dan niet van toepassing is op de diplomatieke of consulaire beroepsagenten, beoogt de Overeenkomst nochtans de werknemers die in zulkdanige posten zijn tewerkgesteld, past het op hen het beginsel van de wetgeving van de plaats van tewerkstelling toe, met dien verstande dat die welke onderdanen zijn van de Staat die door de diplomatieke of consulaire post wordt vertegenwoordigd kunnen kiezen tussen de wetgeving van hun land van herkomst en deze van de plaats van hun tewerkstelling.

In deze titel is daarenboven een bepaling opgenomen betreffende de samenloop van de sociale-zekerheidsuitkeringen.

Titel II bevat bijzondere bepalingen voor elke sociale-zekerheidstak die bij deze Overeenkomst wordt beoogd.

Hoofdstuk I voorziet in de uitkeringen van de rust- en overlevingspensioenen aan de gerechtigden die wonen op het grondgebied van het andere land dan datgene dat de prestaties verschuldigd is.

De prestaties in geval van arbeidsongeval of beroepsziekte worden in *Hoofdstuk II* behandeld.

Bij de bepalingen van dit Hoofdstuk worden de voorwaarden van woonplaats opgeheven, die in de nationale wetgevingen zijn gesteld voor de uitbetaling van de renten. Op te merken valt weliswaar, dat deze voorwaarden van woonplaats worden gehandhaafd voor de Belgische aanvullende prestaties, waarvan de toekenning van de behoeftige toestand afhankelijk is gesteld.

Er is in bijzondere bepalingen voorzien voor het geval dat een beroepsziekte zou zijn verergerd na het toekennen van een vergoeding in een van de verdragsluitende landen.

Titel III van de Overeenkomst bevat bepalingen betreffende de administratieve hulp tussen de autoriteiten en de bevoegde instellingen.

Zoals in andere onlangs afgesloten Overeenkomsten worden de rechtscolleges in het administratief hulpbetoon betrokken.

De bepalingen terzake gelden enkel voor de administratieve rechtscolleges, met uitsluiting van de gewone rechtban-

vailleurs belges. Ceci vaut également, *mutatis mutandis*, pour les travailleurs belges occupés en Israël.

La Convention ne s'applique ni aux agents diplomatiques ou consulaires ni aux travailleurs indépendants.

La législation applicable est celle du lieu du travail des intéressés. Cette règle générale comporte trois exceptions importantes :

— les travailleurs détachés temporairement par leur employeur dans l'autre pays restent assujettis à la législation du pays où ils sont occupés habituellement dans la mesure où la durée du détachement n'excède pas douze mois;

— le personnel ambulant des entreprises de transport reste toujours soumis à la législation du pays où l'entreprise qui les occupe a établi son siège;

— les travailleurs d'un service administratif officiel détachés par et pour le compte de l'un des deux pays restent soumis à la législation en vigueur dans le pays d'où ils sont détachés.

Si la Convention ne s'applique pas aux agents diplomatiques ou consulaires de carrière, elle vise cependant les travailleurs occupés dans de tels postes et leur applique le principe de la législation du lieu de travail, sauf à ceux qui sont ressortissants de l'Etat représenté par le poste diplomatique ou consulaire, lesquels peuvent opter entre la législation de leur pays d'origine et celle du lieu de leur travail.

Ce titre comporte, en outre, une disposition relative au cumul de prestations de sécurité sociale.

Le *Titre II* contient des dispositions particulières pour chaque branche de la sécurité sociale visée par la Convention.

Le *Chapitre I* prévoit le paiement des pensions de vieillesse et de marin aux bénéficiaires qui résident sur le territoire du pays autre que le pays débiteur.

Les prestations en cas d'accident du travail ou de maladie professionnelle font l'objet du *Chapitre II*.

En vertu des dispositions de ce chapitre, les conditions de résidence qui, dans les législations nationales, sont mises au paiement des rentes, sont levées. Il convient toutefois de remarquer que ces conditions sont maintenues pour les prestations complémentaires belges dont l'attribution est subordonnée à l'état de besoin.

Des dispositions spéciales sont prévues pour le cas où une maladie professionnelle se serait aggravée après l'octroi d'une indemnisation dans un des pays contractants.

Le *Titre III* de la Convention contient des dispositions relatives à l'entraide administrative entre les autorités et les institutions compétentes.

Tout comme pour d'autres conventions conclues récemment, les juridictions sont associées à l'entraide administrative. Les dispositions en la matière sont toutefois limitées aux juridictions administratives à l'exclusion des tribunaux ordinaires. L'article 19 constitue la base légale d'un Arran-

ken. Voorts wordt in artikel 19 de wettelijke basis vastgesteld voor het sluiten van een Administratieve Schikking tussen de Verdragsluitende Partijen met het oog op de vaststelling van de maatregelen welke noodzakelijk zijn voor de toepassing van de in de Overeenkomst vervatte rechtsregelen.

Deze maatregelen zullen door de bevoegde administratieve autoriteiten in beide Staten worden vastgesteld. Van Belgische zijde wordt de Minister van Sociale Voorzorg als de terzake bevoegde administratieve autoriteit beschouwd.

Titel IV van de Overeenkomst bevat diverse bepalingen.

De bepalingen van deze *Titel* vergen geen commentaar.

Dit is Dames en Heren, de inhoud van de Overeenkomst die de Regering de eer heeft U voor te leggen.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. HARMEL.

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,

L. MAJOR.

De Minister van Sociale Voorzorg,

L. NAMECHE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 23^e maart 1972 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Staat Israël, ondertekend te Brussel op 5 juli 1971 », heeft de 21^e april 1972 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : F. Lepage, eerste voorzitter,
K. Mees en H. Adriaens, staatsraden,
G. Van Hecke en F. De Kempeneer, bijzitters van de afdeling wetgeving,
R. Deckmyn, hoofdgreffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. K. Mees.
Het verslag werd uitgebracht door de H. W. Lahaye, adjunct-auditeur-generaal.

De Griffier,
R. DECKMYN.

De Voorzitter,
F. LEPAGE.

gement administratif à conclure entre les parties contractantes afin de fixer les mesures nécessaires pour l'application des règles de droit contenues dans la Convention.

Ces mesures seront arrêtées par les autorités administratives compétentes des deux Etats. En Belgique, le Ministre de la Prévoyance sociale est considéré comme l'autorité administrative compétente en la matière.

Le *Titre IV* de la Convention contient des dispositions diverses.

Les dispositions de ce *Titre* n'appellent pas de commentaires.

Tel est, Mesdames, Messieurs, l'objet de la Convention que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à votre approbation.

Le Ministre des Affaires étrangères,

P. HARMEL.

Le Ministre de l'Emploi et du Travail,

L. MAJOR.

Le Ministre de la Prévoyance sociale,

L. NAMECHE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 23 mars 1972, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la convention sur la sécurité sociale entre le Royaume de Belgique et l'Etat d'Israël, signée à Bruxelles le 5 juillet 1971 », a donné le 21 avril 1972 l'avis suivant :

Le projet n'appelle pas d'observation.

La chambre était composée de :

Messieurs : F. Lepage, premier président,
K. Mees et H. Adriaens, conseillers d'Etat,
G. Van Hecke et F. De Kempeneer, assesseurs de la section de législation,
R. Deckmyn, greffier en chef.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. K. Mees.
Le rapport a été présenté par M. W. Lahaye, auditeur général adjoint.

Le Greffier,
R. DECKMYN.

Le Président,
F. LEPAGE.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid en van Onze Minister van Sociale Voorzorg,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid en Onze Minister van Sociale Voorzorg zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.

De Overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Staat Israël, ondertekend te Brussel op 5 juli 1971 zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Bonifacio (Corsica), op 19 juli 1972.

BOUDEWIJN.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. HARMEL.

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,

L. MAJOR.

De Minister van Sociale Voorzorg,

L. NAMECHE.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Ministre de l'Emploi et du Travail et de Notre Ministre de la Prévoyance sociale,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Ministre de l'Emploi et du Travail et Notre Ministre de la Prévoyance sociale sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

La Convention sur la sécurité sociale entre le Royaume de Belgique et l'Etat d'Israël, signée à Bruxelles le 5 juillet 1971, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bonifacio (Corse), le 19 juillet 1972.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires étrangères,

P. HARMEL.

Le Ministre de l'Emploi et du Travail,

L. MAJOR.

Le Ministre de la Prévoyance sociale,

L. NAMECHE.

OVEREENKOMST

betreffende de sociale zekerheid
tussen het Koninkrijk België en de Staat Israël.

De Regering van het Koninkrijk België

en

De Regering van de Staat Israël,

bezielde met het verlangen het voordeel van sommige wetgevingen betreffende de sociale zekerheid, welke in beide overeenkomstsluitende landen van kracht zijn, te waarborgen aan de personen op wie deze wetgevingen van toepassing zijn of toegepast werden,

Hebben besloten een Overeenkomst te sluiten en zijn over de volgende bepalingen overeengekomen :

Titel I. — ALGEMENE BEPALINGEN.

Artikel 1.

De Belgische of Israëliëse onderdanen, die werknemer zijn, of ingevolge de in artikel 2 van dit Verdrag opgesomde wetgevingen betreffende de sociale zekerheid, met werknemers gelijkgesteld zijn, vallen respectievelijk onder de in Israël of in België van kracht zijnde wetgevingen en genieten, evenals hun rechthebbenden, van de voordelen ervan, onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van elk van deze Staten.

Artikel 2.

Paragraaf 1.

De sociale-zekerheidswetgevingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, zijn :

1. — in België :

- a) de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen van de werknemers;
- b) de wetgeving betreffende de arbeidsongevallen met inbegrip van die betreffende de zeelieden;
- c) de wetgeving betreffende de beroepsziekten.

2. — In Israël :

de wet op de nationale verzekering betreffende het rust- en overlevingspensioen van de werknemers of aan werknemers gelijkgestelden en op de arbeidsongevallen.

Paragraaf 2.

De Overeenkomst is eveneens van toepassing op alle wetgevende of reglementaire akten welke de bij paragraaf 1 van dit artikel beoogde wetgevingen zullen wijzigen of aanvullen.

Het zal evenwel slechts van toepassing zijn op de wetgevende of reglementaire akten waarbij de bestaande regelingen tot nieuwe categorieën van gerechtigden worden uitgebreid, indien door de Regering van het land dat zijn wetgeving wijzigt, binnen een periode van 3 maand, te rekenen vanaf de officiële bekendmaking van deze akten, aan de Regering van het ander land geen verzer hieromtrent wordt genotificeerd.

Artikel 3.

De bepalingen van deze Overeenkomst zijn niet van toepassing :

- op de diplomatieke en consulaire agenten van beroep met inbegrip van de ambtenaren die tot het kader van de kanselarijen behoren;
- op de andere werknemers dan de werknemers in loondienst of de ermede gelijkgestelden.

Artikel 4.

Paragraaf 1.

De werknemers in loondienst, of de ermede gelijkgestelden ingevolge de wetgevingen van elk van de overeenkomstsluitende landen, die in één van deze landen zijn tewerkgesteld, vallen onder de toepassing van de vigerende wetgevingen van de plaats waar zij arbeiden.

CONVENTION

sur la sécurité sociale
entre le Royaume de Belgique et l'Etat d'Israël.

Le Gouvernement du Royaume de Belgique

et

Le Gouvernement de l'Etat d'Israël,

animés du désir de garantir le bénéfice de certaines législations sur la sécurité sociale en vigueur dans les deux pays contractants, aux personnes auxquelles s'appliquent ou ont été appliquées ces législations,

Ont résolu de conclure une Convention et sont convenus des dispositions suivantes :

Titre I. — DISPOSITIONS GENERALES.

Article 1.

Les travailleurs ressortissants belges ou israéliens salariés ou assimilés aux salariés par les législations de sécurité sociale énumérées à l'article 2 de la présente Convention, sont soumis respectivement auxdites législations applicables en Israël ou en Belgique et en bénéficient, ainsi que leurs ayants droit, dans les mêmes conditions que les ressortissants de chacun de ces Etats.

Article 2.

Paragraphe 1.

Les législations de sécurité sociale auxquelles s'applique la présente Convention sont :

1. — En Belgique :

- a) la législation relative à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés;
- b) la législation relative aux accidents du travail, y compris celle relative aux gens de mer;
- c) la législation relative aux maladies professionnelles.

2. — En Israël :

la loi sur l'assurance nationale relative à la pension de retraite et de survie des salariés ou assimilés aux salariés et sur les accidents du travail.

Paragraphe 2.

La présente Convention s'applique également à tous les actes législatifs ou réglementaires qui modifieront ou compléteront les législations énumérées au paragraphe 1er du présent article.

Toutefois, elle ne s'appliquera aux actes législatifs ou réglementaires qui étendront les régimes existants à de nouvelles catégories de bénéficiaires que s'il n'y a pas, à cet égard, opposition du Gouvernement qui modifie sa législation, notifiée au Gouvernement de l'autre pays, dans un délai de trois mois à dater de la publication officielle desdits actes.

Article 3.

Les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent pas :

- aux agents diplomatiques et consulaires de carrière, y compris les fonctionnaires appartenant au cadre des chancelleries;
- aux travailleurs autres que les travailleurs salariés ou assimilés aux salariés.

Article 4.

Paragraphe 1.

Les travailleurs salariés ou assimilés aux salariés par les législations applicables dans chacun des pays contractants, occupés dans l'un de ces pays, sont soumis aux législations en vigueur au lieu de leur travail.

Paragraaf 2.

Op het principe dat bij paragraaf 1 van dit artikel is gesteld, worden de volgende uitzonderingen gemaakt :

a) de werknemers of de ermede gelijkgestelden, die in een ander land dan dat van hun gewone verblijfplaats worden tewerkgesteld door een onderneming die in het land van deze verblijfplaats een inrichting heeft waarvan betrokkenen normaal afhangen, vallen voort onder de vigerende wetgevingen van het land van hun gewone arbeidsplaats, voor zover hun tewerkstelling op het grondgebied in het ander land niet langer dan 12 maand duurt, ingeval deze tewerkstelling, wegens onvoorziene redenen, de aanvankelijk voorziene duur overschrijdt en langer dan 12 maand duurt, kan de toepassing van de vigerende wetgevingen van het land van de gewone arbeidsplaats, uitzonderlijk voor een duur van ten hoogste 12 maand worden verlengd, met de toestemming van de bevoegde autoriteiten van het land van de toevallige arbeidsplaats;

b) de werknemers, of de ermede gelijkgestelden, van de openbare of private vervoerondernemingen van een van de overeenkomstsluitende landen, die herzij voortdurend, hetzij tijdelijk, hetzij als reizend personeel in het ander land worden tewerkgesteld, vallen uitsluitend onder de bepalingen die van kracht zijn in het land waar de onderneming haar zetel heeft; nochtans, in geval de onderneming op het grondgebied van het overeenkomstsluitende land, ander dan dit waar haar zetel is gevestigd, een bijhuis of een vaste vertegenwoordiging heeft, vallen de werknemers die door deze laatste zijn tewerkgesteld, onder de wetgeving van het overeenkomstsluitende land op wiens grondgebied het bijhuis of de vaste vertegenwoordiging zich bevindt;

c) de werknemers of de ermede gelijkgestelden, van een officiële administratieve dienst, die door en voor rekening van een van de overeenkomstsluitende landen worden gedetacheerd, vallen voort onder de wetgeving die van kracht is in het land vanwaar zij worden gedetacheerd.

Paragraaf 3.

De bevoegde administratieve autoriteiten van de overeenkomstsluitende landen, mogen, in gemeen overleg, uitzonderingen bepalen op de bij paragraaf 1 van dit artikel gestelde regelen. Zij mogen tevens overeenkomen dat de bij paragraaf 2 bepaalde uitzonderingen, in sommige bijzondere gevallen, niet zullen worden toegepast.

Artikel 5.

De bepalingen van paragraaf 1 van artikel 4 zijn van toepassing op de werknemers of de ermede gelijkgestelden, van welke nationaliteit ook, die in Belgische of Israëlische diplomatieke of consulaire posten of in de persoonlijke dienst van agenten van deze posten zijn tewerkgesteld.

Deze werknemers of de ermede gelijkgestelden mogen, nochtans, indien zij onderdanen zijn van de Staat welke door de diplomatieke of consulaire post wordt vertegenwoordigd, de toepassing van de wetgeving van hun land van herkomst kiezen. Dit keuzerecht kan slechts één maal worden uitgeoefend en dit binnen een termijn dat bij Administratieve Schikking zal worden bepaald.

Artikel 6.

Wanneer de wetgeving van één van de overeenkomstsluitende landen voorziet in de vermindering, de afschaffing of de opschorting van een prestatie in geval van samenloop van deze prestatie met een andere sociale-zekerheidsprestatie of met een bezoldiging, dan wordt de prestatie die is verkregen overeenkomstig de wetgeving van het ander overeenkomstsluitende land of een bezoldiging die is verkregen op het grondgebied van het ander overeenkomstsluitende land, de prestatiegerechtigde eveneens aangerekend.

Titel II. — BIJZONDERE BEPALINGEN.

HOOFDSTUK I.

Ouderdomsuitkeringen en uitkering bij overlijden (pensioen).

Artikel 7.

Wanneer de wetgeving van één van de overeenkomstsluitende landen de betaling van de rust- en overlevingspensioenen afhankelijk stelt van verblijfsvoorwaarden, kunnen deze de Belgische of Israëlische onderdanen niet worden aangerekend zolang zij in een van beide overeenkomstsluitende landen verblijven.

Paragraphe 2.

Le principe posé au paragraphe 1 du présent article comporte les exceptions suivantes :

a) les travailleurs salariés ou assimilés, occupés dans un pays autre que celui de leur résidence habituelle par une entreprise ayant dans le pays de cette résidence un établissement dont les intéressés relèvent normalement, demeurent soumis aux législations en vigueur dans le pays de leur lieu de travail habituel, pour autant que leur occupation sur le territoire du deuxième pays ne se prolonge pas au-delà de douze mois; dans le cas où cette occupation, se prolongeant pour des motifs imprévisibles au-delà de la durée primitivement prévue, excéderait douze mois, l'application des législations en vigueur dans le pays du lieu de travail habituel pourra exceptionnellement être reconduite pour une durée de douze mois au maximum, avec l'accord des autorités compétentes du pays du lieu de travail occasionnel;

b) les travailleurs salariés ou assimilés des entreprises publiques ou privées de transport de l'un des pays contractants, occupés dans l'autre pays, soit d'une façon permanente, soit passagèrement, soit comme personnel ambulant, sont exclusivement soumis aux dispositions en vigueur dans le pays où l'entreprise a son siège; toutefois, dans le cas où l'entreprise possède sur le territoire du pays contractant autre que celui où est établi son siège, une succursale ou une représentation permanente, les travailleurs occupés par celle-ci sont soumis à la législation du pays contractant autre que celui où est établi son siège, une succursale ou une représentation permanente, les travailleurs occupés par celle-ci sont soumis à la législation du pays contractant sur le territoire duquel la succursale ou la représentation permanente se trouve;

c) les travailleurs salariés ou assimilés d'un service administratif officiel détachés par et pour le compte de l'un des pays contractants, restent soumis à la législation en vigueur dans le pays d'où ils sont détachés.

Paragraphe 3.

Les autorités administratives compétentes des pays contractants pourront prévoir, d'un commun accord, des exceptions aux règles énoncées au paragraphe 1 du présent article. Elles pourront convenir également que des exceptions prévues au paragraphe 2 ne s'appliqueront pas dans certains cas particuliers.

Article 5.

Les dispositions du paragraphe 1 de l'article 4 sont applicables aux travailleurs salariés ou assimilés, quelle que soit leur nationalité, occupés dans les postes diplomatiques ou consulaires belges ou israéliens ou qui sont au service personnel d'agents de ces postes.

Toutefois, ces travailleurs salariés ou assimilés, s'ils sont des ressortissants de l'Etat représenté par le poste diplomatique ou consulaire, peuvent opter pour l'application de la législation de leur pays d'origine. Ce droit d'option ne peut être exercé qu'une seule fois et dans un délai à déterminer par Arrangement administratif.

Article 6.

Lorsque la législation de l'un des pays contractants prévoit la réduction, la suppression ou la suspension d'une prestation en cas de cumul de cette prestation avec une autre prestation de sécurité sociale ou avec une rémunération, la prestation acquise en vertu de la législation de l'autre pays contractant ou une rémunération obtenue sur le territoire de l'autre pays contractant, est également opposable au bénéficiaire de la prestation.

Titre II. — DISPOSITIONS PARTICULIERES.

CHAPITRE I.

Prestations de vieillesse et prestations de décès (pension).

Article 7.

Si la législation de l'un des pays contractants subordonne à des conditions de résidence le paiement des pensions de retraite et de survie, celles-ci ne sont pas opposables aux ressortissants belges ou israéliens, tant qu'ils résident dans l'un des deux pays contractants.

Artikel 8.

Het indienen van een aanvraag om prestaties bij een van de instellingen waarbij de betrokkene verzekerd is geweest, wordt door de andere bevoegde instellingen geacht geldig te zijn.

HOOFDSTUK II.

Prestaties bij arbeidsongeval of beroepsziekte.

Artikel 9.

Indien de wetgeving van een van de overeenkomstsluitende landen de uitbetaling van de bij arbeidsongeval of beroepsziekte verschuldigde prestaties van verblijfsvoorwaarden afhankelijk stelt, kunnen deze verblijfsvoorwaarden niet worden ingeroepen tegen of de Belgische of Israëlische onderdanen, zolang zij in een van beide overeenkomstsluitende landen verblijven.

Artikel 10.

De bij de Belgische wetgeving bepaalde prestaties waarvan de toekenning afhankelijk is van een staat van behoefte worden enkel aan de in België verblijvende gerechtigden uitbetaald.

Artikel 11.

Elk arbeidsongeval of beroepsziekte overkomen aan een Belgische werknemer in Israël of aan een Israëlische werknemer in België en dat, hetzij de dood, hetzij een blijvende volledige of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid veroorzaakt heeft of kan veroorzaken, dient door de werkgever of door de bevoegde instellingen aan de plaatselijke consulaire autoriteiten van het land waarvan het slachtoffer onderdaan is, ter kennis te worden gebracht.

Artikel 12.

In geval van beroepsziekte die overeenkomstig de wetgeving van beide overeenkomstsluitende landen kan worden vergoed, worden de prestaties slechts verleend uit hoofde van de wetgeving van het land op wiens grondgebied de betrekking, die een beroepsziekte van die aard kon tot gevolg hebben, in de laatste plaats werd uitgeoefend en mits voorbehoud dat de betrokkene aan de voorwaarden die bij deze wetgeving zijn bepaald, voldoet, rekening gehouden, eventueel, met de bepalingen van artikel 14 hierna.

Artikel 13.

Indien de wetgeving van één van de overeenkomstsluitende landen de toekenning van de prestaties voor beroepsziekte afhankelijk stelt van de voorwaarde dat een activiteit, welke een dergelijke ziekte kon tot gevolg hebben, werd uitgeoefend gedurende een bepaalde tijd, worden de periodes gedurende dewelke de werknemer een activiteit van dezelfde aard in het andere land heeft uitgeoefend, eveneens in aanmerking genomen voor de vaststelling van het ingaan van het recht op de prestaties.

Artikel 14.

Paragraaf 1.

Om de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een arbeidsongeval of een beroepsziekte ten opzichte van de Israëlische of Belgische wetgeving te kunnen waarden, worden de arbeidsongevallen of de beroepsziekten die zich vroeger hebben voorgedaan onder de wetgeving van het andere land in aanmerking genomen alsof ze zich onder de wetgeving van het eerste land hadden voorgedaan.

Paragraaf 2.

Wanneer een werknemer, die een schadeloosstelling voor een beroepsziekte ontvangt of ontvangen heeft ingevolge de wetgeving van één van de overeenkomstsluitende landen, ingeval van verergering van een beroepsziekte zijn recht op prestaties voor een beroepsziekte van dezelfde aard laat gelden ingevolge de wetgeving van het andere land, zijn de volgende regelen van toepassing :

a) wanneer de werknemer op het grondgebied van laatstgenoemd land geen beroep heeft uitgeoefend dat van aard is een beroepsziekte te veroorzaken of te doen verergeren, is de instelling van aansluiting

Article 8.

L'introduction d'une demande de prestations à l'une des institutions auprès de laquelle l'intéressé a été assuré, est considérée comme valable par les autres institutions compétentes.

CHAPITRE II.

Prestations en cas d'accident du travail ou de maladie professionnelle.

Article 9.

Si la législation de l'un des pays contractants subordonne à des conditions de résidence le paiement des prestations dues en cas d'accident du travail ou de maladie professionnelle, les dites conditions de résidence ne sont pas opposables aux ressortissants belges ou israéliens, tant qu'ils résident dans l'un des deux pays contractants.

Article 10.

Les prestations prévues par la législation belge dont l'octroi est subordonné à une condition de besoin, ne sont servies qu'aux bénéficiaires résidant en Belgique.

Article 11.

Tout accident du travail ou maladie professionnelle survenu à un travailleur belge en Israël ou à un travailleur israélien en Belgique et qui a occasionné ou qui est de nature à occasionner soit la mort, soit une incapacité permanente, totale ou partielle, doit être notifié par l'employeur ou par les institutions compétentes aux autorités consulaires locales du pays auquel ressortit la victime.

Article 12.

Les prestations, en cas de maladie professionnelle susceptible d'être réparée en vertu de la législation des deux pays contractants, ne sont accordées qu'au titre de la législation du pays sur le territoire duquel l'emploi susceptible de provoquer une maladie professionnelle de cette nature a été exercée en dernier lieu et sous réserve que l'intéressé remplisse les conditions prévues par cette législation, compte tenu, le cas échéant, des dispositions de l'article 14 ci-dessous.

Article 13.

Si la législation d'un pays contractant subordonne l'octroi des prestations de maladie professionnelle à la condition qu'une activité susceptible de provoquer une telle maladie ait été exercée pendant une durée déterminée, les périodes pendant lesquelles le travailleur a exercé une activité de même nature dans l'autre pays, sont également prises en considération pour la détermination de l'ouverture du droit aux prestations.

Article 14.

Paragraphe 1.

Pour apprécier le degré d'incapacité permanente résultant d'un accident du travail ou d'une maladie professionnelle, au regard de la législation israélienne ou belge, les accidents du travail ou les maladies professionnelles survenus antérieurement, sous la législation de l'autre pays, sont pris en considération comme s'ils étaient survenus sous la législation du premier pays.

Paragraphe 2.

Lorsque, en cas d'aggravation d'une maladie professionnelle, un travailleur qui bénéficie ou qui a bénéficié d'une réparation pour une maladie professionnelle en vertu de la législation de l'un des pays contractants fait valoir, pour une maladie professionnelle de même nature, des droits à prestations en vertu de la législation de l'autre pays, les règles suivantes sont applicables :

a) si le travailleur n'a pas exercé sur le territoire de ce dernier pays un emploi susceptible de provoquer la maladie professionnelle ou de l'aggraver, l'institution d'affiliation du premier pays reste tenue

van het eerste land voort verplicht de prestaties ingevolge haar eigen wetgeving ten laste te nemen, met inachtneming van de verergering;

b) wanneer de werknemer op het grondgebied van laatstgenoemd land wel een dergelijk beroep heeft uitgeoefend, moet de instelling van aansluiting van het eerste land de prestaties ingevolge haar eigen wetgeving blijven uitbetalen, zonder inachtneming van de verergering; de instelling van aansluiting van het ander land kent aan de werknemer de vergoeding toe, waarvan het bedrag volgens de wetgeving van dit tweede land wordt bepaald en dat met de verhoging van de graad van arbeidsongeschiktheid overeenstemt.

Paragraaf 3.

Wanneer de belanghebbende op het gebied van het ander overeenkomstsluitend land verblijft dan dat waar de werknemer de beroepsziekte heeft opgedaan, mag de aanvraag om prestaties bij de bevoegde instelling van het land van de verblijfplaats van de belanghebbende worden ingediend. In dit geval moet de aanvraag worden opgemaakt in de vormen en onder de voorwaarden gesteld bij de wetgeving van het land waar de beroepsziekte werd opgedaan.

Titel III. — ADMINISTRATIEF HULPBETOON.

Artikel 15.

Paragraaf 1.

De administratieve autoriteiten alsook de verzekeringsinstellingen of de instellingen voor sociale zekerheid van beide overeenkomstsluitende landen zullen elkander onderlinge hulp verlenen, in dezelfde mate als gold het de toepassing van hun eigen regelingen.

Een Administratieve Schikking zal de autoriteiten en de instellingen van elk van de beide overeenkomstsluitende landen aanwijzen die bevoegd zullen zijn om rechtstreeks met elkander briefwisseling te voeren, alsook om, eventueel, de aanvragen van de betrokkenen en de betalingen van de uitkeringen te centraliseren.

Paragraaf 2.

Deze autoriteiten en instellingen zullen subsidiair met hetzelfde doel, beroep mogen doen op de tussenkomst van de diplomatieke en consulaire autoriteiten van het andere land.

Paragraaf 3.

De diplomatieke en consulaire autoriteiten van één van beide landen mogen rechtstreeks bij de administratieve autoriteiten van het andere land optreden, teneinde alle inlichtingen te verzamelen die nuttig zijn voor de verdediging van de belangen van hun onderdanen.

Artikel 16.

Paragraaf 1.

De vrijstelling van de registratie-, griffie- en zegelrechten en van de consulaire taken voorgeschreven bij de wetgeving van één van de overeenkomstsluitende landen voor het indienen van stukken bij de autoriteiten, instellingen of rechtscolleges van dat land, wordt verruimd tot de overeenstemmende stukken welke voor de toepassing van deze Overeenkomst bij de autoriteiten, instellingen of rechtscolleges van het andere land moeten worden ingediend.

Paragraaf 2.

Voor de toepassing van dit artikel, alsook van de artikelen 17 en 18, duidt de term « rechtscollege », voor beide overeenkomstsluitende landen, de administratieve rechtscolleges aan die bevoegd zijn op het gebied van de sociale zekerheid.

Paragraaf 3.

Alle akten, documenten en bescheiden van alle aard, welke moeten worden overgemaakt voor de uitvoering van deze Overeenkomst, zijn vrijgesteld van het visum voor echtheidverklaring van de diplomatieke en consulaire autoriteiten.

Artikel 17.

De mededelingen welke voor de toepassing van deze Overeenkomst door de gerechtigden van deze Overeenkomst of door de autoriteiten, instellingen of rechtscolleges, aan de autoriteiten, instellingen of rechtscolleges van het andere land worden gericht, zullen in een van de officiële talen van beide landen worden opgemaakt.

de prendre à sa charge les prestations en vertu de sa propre législation, compte tenu de l'aggravation;

b) si le travailleur a exercé, sur le territoire de ce dernier pays, un tel emploi, l'institution d'affiliation du premier pays reste tenue de servir les prestations en vertu de sa propre législation, compte non tenu de l'aggravation; l'institution d'affiliation de l'autre pays octroie au travailleur le supplément dont le montant est déterminé selon la législation de ce second pays et correspond à la majoration du taux d'incapacité de travail.

Paragraphe 3.

Lorsque l'intéressé réside sur le territoire du pays contractant autre que celui où le travailleur a contracté la maladie professionnelle, la demande de prestations peut être introduite auprès de l'institution compétente du pays de résidence de l'intéressé. Dans ce cas, la demande doit être établie dans les formes et conditions exigées par la législation du pays où la maladie professionnelle a été contractée.

Titre III. — ENTRAIDE ADMINISTRATIVE.

Article 15.

Paragraphe 1.

Les autorités administratives ainsi que les institutions d'assurance ou de sécurité sociale des deux pays contractants se prêteront mutuellement leurs bons offices, dans la même mesure que s'il s'agissait de l'application de leurs propres régimes.

Un Arrangement administratif déterminera les autorités et institutions de chacun des deux pays contractants qui seront habilités à correspondre directement entre elles à cet effet, ainsi qu'à centraliser, le cas échéant, les demandes des intéressés et les versements de prestations.

Paragraphe 2.

Ces autorités et institutions pourront subsidiairement recourir, dans le même but, à l'intervention des autorités diplomatiques et consulaires de l'autre pays.

Paragraphe 3.

Les autorités diplomatiques et consulaires de l'un des deux pays peuvent intervenir directement auprès des autorités administratives de l'autre pays, en vue de recueillir tous renseignements utiles pour la défense des intérêts de leurs ressortissants.

Article 16.

Paragraphe 1.

Le bénéfice des exemptions du droit d'enregistrement, de greffe, de timbre et de taxes consulaires prévues par la législation de l'un des pays contractants pour les pièces à produire aux autorités, institutions ou juridictions de ce pays, est étendu aux pièces correspondantes à produire pour l'application de la présente Convention, aux autorités, institutions ou juridictions de l'autre pays.

Paragraphe 2.

Pour l'application du présent article, ainsi que des articles 17 et 18, le terme « juridiction » désigne pour les deux pays contractants : les juridictions administratives compétentes en matière de sécurité sociale.

Paragraphe 3.

Tous actes, documents et pièces quelconques à produire pour l'exécution de la présente Convention sont dispensés du visa de législation des autorités diplomatiques et consulaires.

Article 17.

Les communications adressées pour l'application de la présente Convention par les bénéficiaires de cette Convention ou par les autorités, institutions ou juridictions aux autorités, institutions ou juridictions de l'autre pays seront rédigées dans l'une des langues officielles des deux pays.

Artikel 18.

De aanvragen en de beroepen die binnen een bepaalde termijn bij een autoriteit, een instelling of een rechtscollege van één van de overeenkomstsluitende landen, welke bevoegd zijn om de aanvragen of de beroepen inzake sociale zekerheid te ontvangen, zouden moeten worden ingediend, worden als onvankelijk beschouwd wanneer zij binnen dezelfde termijn bij een overeenstemmende autoriteit, instelling of rechtscollege van het andere land worden ingediend. In dat geval zal deze autoriteit, deze instelling of dat rechtscollege deze aanvragen of beroepen onverwijld moeten doorgeven.

Artikel 19.

Paragraaf 1.

De bevoegde administratieve autoriteiten van de overeenkomstsluitende landen, zullen, in gemeen overleg, de bepalingen welke noodzakelijk zijn voor de uitvoering en voor de toepassing van deze Overeenkomst vastleggen.

Dezelfde administratieve autoriteiten zullen elkander, te gelegener tijd, mededeling doen van de wijzigingen die in de wetgeving of in de reglementering van hun land met betrekking tot de bij artikel 2 vermelde regelingen, worden doorgevoerd.

Paragraaf 2.

De bevoegde administratieve autoriteiten van elk van de overeenkomstsluitende landen zullen elkander mededeling doen van de andere bepalingen welke voor de uitvoering van deze Overeenkomst in hun eigen land werden getroffen.

Artikel 20.

Worden in elk van de overeenkomstsluitende landen als bevoegde administratieve autoriteiten in de zin van deze Overeenkomst beschouwd :

- in België : de Minister van Sociale Voorzorg;
- in Israël : het Nationaal Verzekeringsinstituut.

Titel IV. — DIVERSE BEPALINGEN.

Artikel 21.

Paragraaf 1.

De instellingen die overeenkomstig deze Overeenkomst prestaties zijn verschuldigd, zullen deze op geldige wijze in de munt van hun land kunnen uitbetalen.

Indien in het ene of het andere van beide overeenkomstsluitende landen maatregelen worden getroffen om de deviezenhandel te beperken, moeten er onmiddellijk, na een overleg tussen beiden Regeringen, schikkingen worden getroffen om de overdracht van de onderling verschuldigde bedragen overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst, te verzekeren.

Paragraaf 2.

De instelling die renten of pensioenen is verschuldigd, waarvan het maandelijks bedrag lager is dan een door uitwisseling van brieven tussen de bevoegde administratieve autoriteiten van beide overeenkomstsluitende landen vast te stellen som, mag deze renten en pensioenen om de drie maand, om de zes maand of jaarlijks uitbetalen.

Zij kan eveneens, mits betaling van een som die hun waarde in kapitaal vormt, de renten of pensioenen afkopen, waarvan het maandbedrag lager is dan een som welke door uitwisseling van brieven, zoals bepaald is bij het vorig lid, is vastgesteld.

Artikel 22.

De overdracht van de prestaties welke uit hoofde van de sociale zekerheidswetgevingen zijn verschuldigd aan gerechtigden die in één van de overeenkomstsluitende landen verblijven, zal worden verricht volgens de modaliteiten die zijn vastgelegd in een Administratieve Schikking welke getroffen wordt tussen de bevoegde administratieve autoriteiten van de overeenkomstsluitende landen.

Artikel 23.

De formaliteiten waarin de wettelijke of reglementaire bepalingen van een van de overeenkomstsluitende landen zouden kunnen voorzien voor de uitbetaling buiten zijn grondgebied van de prestaties die door zijn sociale zekerheidsinstellingen worden uitgekeerd, zullen eveneens, onder dezelfde voorwaarden als voor hun onderdanen, van toepassing zijn op de personen die toegelaten zijn tot het voordeel van deze prestaties overeenkomstig deze Overeenkomst.

Article 18.

Les demandes et les recours qui devraient être introduits dans un délai déterminé auprès d'une autorité, d'une institution ou d'une juridiction d'un des pays contractants compétentes pour recevoir les demandes ou les recours en matière de sécurité sociale, sont considérés comme recevables s'ils sont présentés dans le même délai auprès d'une autorité, d'une institution ou d'une juridiction correspondante de l'autre pays. Dans ce cas, cette dernière autorité, institution ou juridiction devra transmettre, sans retard, ces demandes ou ces recours.

Article 19.

Paragraphe 1.

Les autorités administratives compétentes des pays contractants arrêteront d'un commun accord les mesures nécessaires à l'exécution et à l'application de la présente Convention.

Les mêmes autorités administratives se communiqueront en temps utile les modifications survenues dans la législation ou la réglementation de leurs pays concernant les régimes énumérés à l'article 2.

Paragraphe 2.

Les autorités administratives compétentes de chacun des pays contractants se communiqueront les autres dispositions prises en vue de l'exécution de la présente Convention à l'intérieur de leur propre pays.

Article 20.

Sont considérés dans chacun des pays contractants, comme autorités administratives compétentes au sens de la présente Convention :

- en Belgique : le Ministre de la Prévoyance sociale;
- en Israël : l'Institut national d'assurance.

Titre IV. — DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 21.

Paragraphe 1.

Les institutions débitrices de prestations en vertu de la présente Convention s'en libéreront valablement dans la monnaie de leur pays.

Au cas où des mesures de restriction des changes seraient arrêtées dans l'un ou l'autre des deux pays contractants, des dispositions seraient prises aussitôt, d'accord entre les deux Gouvernements, pour assurer, conformément aux dispositions de la présente Convention, les transferts des sommes dues de part et d'autre.

Paragraphe 2.

L'institution débitrice de rentes ou pensions dont le montant mensuel est inférieur à une somme à déterminer par échange de lettres entre les autorités administratives compétentes des deux pays contractants, peut payer lesdites rentes et pensions trimestriellement, semestriellement ou annuellement.

Elle peut également procéder au rachat, moyennant le paiement d'une somme représentant leur valeur en capital, des rentes ou pensions dont le montant mensuel est inférieur à une somme fixée par échange de lettres tel qu'il est prévu à l'alinéa précédent.

Article 22.

Le transfert des prestations dues au titre des législations sur la sécurité sociale, à des bénéficiaires résidant dans l'un des pays contractants, sera effectué suivant les modalités définies dans un Arrangement administratif conclu entre les autorités administratives compétentes des pays contractants.

Article 23.

Les formalités que les dispositions légales ou réglementaires de l'un des pays contractants pourraient prévoir pour le service en dehors de son territoire, des prestations dispensées par ses institutions de sécurité sociale, s'appliqueront également, dans les mêmes conditions qu'à leurs ressortissants, aux personnes admises au bénéfice de ces prestations en vertu de la présente Convention.

Artikel 24.

De moeilijkheden bij de interpretatie en de toepassing van deze Overeenkomst zullen, in gemeen overleg, door de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende landen worden geregeld.

Artikel 25.

Deze Overeenkomst zal van kracht worden de eerste dag van de maand die volgt op de datum op dewelke de beide overeenkomstsluitende landen elkander onderling ervan in kennis zullen hebben gesteld dat aan de grondwettelijk vereiste formaliteiten is voldaan.

Artikel 26.

Paragraaf 1.

De toestand van de gewezen werknemers of de ermede gelijkgestelden, alsook die van hun rechthebbenden zal worden herzien wat hun aanspraken op ouderdoms- of overlevingspensioen betreft :

- 1) indien de uitbetaling van het pensioen wegens hun nationaliteit of hun verblijfplaats werd geschorst;
- 2) indien het pensioen niet werd toegekend wegens hun nationaliteit of wegens hun verblijfplaats;
- 3) indien de toepassing van deze Overeenkomst tot gevolg heeft dat hun een hoger pensioen wordt toegekend dan de prestaties waarop zij reeds aanspraak hebben of aanspraak hadden kunnen hebben, indien zij daartoe een aanvraag hadden ingediend.

Paragraaf 2.

De herziening geschiedt op aanvraag van de betrokkenen; zij wordt ingediend langs de bevoegde instellingen van beide overeenkomstsluitende landen om.

Deze aanvragen hebben uitwerking de eerste dag van de maand die volgt op die in de loop waarvan zij worden ingediend.

Wanneer deze aanvragen evenwel binnen de termijn van twee jaar, te rekenen van de datum van het van kracht worden van deze Overeenkomst worden ingediend, hebben zij uitwerking met ingang van die datum.

Artikel 27.

Paragraaf 1.

Deze Overeenkomst wordt voor onbepaalde duur gesloten. Zij kan door elk van de overeenkomstsluitende landen worden opgezegd. De opzegging moet uiterlijk zes maanden vóór het verstrijken van elk beschouwd kalenderjaar worden betekend; de Overeenkomst houdt dan op van kracht te zijn op het einde van dat jaar.

Paragraaf 2.

Bij opzegging blijven de bepalingen van deze Overeenkomst van toepassing op de verworven rechten, niettegenstaande de beperkende bepalingen waarin de betrokken regelingen in het geval van verblijf van een gerechtigde in het buitenland zouden voorzien.

Paragraaf 3.

De bepalingen van deze Overeenkomst blijven van toepassing onder de voorwaarden die, in gemeen overleg, door de overeenkomstsluitende landen zullen worden vastgesteld, op de nog niet ten volle verworven rechten betreffende de verzekeringstijdvakken die werden volbracht vóór de datum waarop deze Overeenkomst zal ophouden van kracht te zijn.

Gedaan te Brussel op 5 juli 1971 overeenstemmend met 12 Tammouz 5731, in tweevoud in de Nederlandse, de Franse en de Hebreeuwse taal, de drie teksten zijnde gelijkelijk authentiek. Nochtans in geval van berusting tussen de twee Regeringen betreffende de interpretatie of de toepassing van deze Overeenkomst zal de Franse tekst beslissend zijn.

Voor de regering van de Staat Israël :

Moshé ALON.

Voor de regering van het Koninkrijk België :

P. DE PAEPE.

Article 24.

Les difficultés relatives à l'interprétation et à l'application de la présente Convention seront réglées, d'un commun accord, par les autorités administratives compétentes des pays contractants.

Article 25.

La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suivra la date à laquelle les deux pays contractants se seront notifiés que les formalités constitutionnellement requises sont accomplies.

Article 26.

Paragraphe 1.

Sera révisée la situation des anciens travailleurs salariés ou assimilés aux salariés ainsi que celle de leurs ayants droit, en ce qui concerne leurs droits à une pension de vieillesse ou de survie :

- 1) si le paiement de la pension a été suspendu en raison de leur nationalité ou de leur résidence;
- 2) si la pension n'a pas été accordée en raison de leur nationalité ou de leur résidence;
- 3) si l'application de la Convention a pour effet de leur accorder une pension supérieure aux prestations dont ils bénéficient déjà ou auraient pu bénéficier s'ils en avaient fait la demande.

Paragraphe 2.

La révision a lieu à la demande des intéressés; elle est introduite par l'intermédiaire des institutions compétentes des deux pays contractants.

Ces demandes produisent leurs effets le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel elles sont introduites.

Toutefois, si ces demandes sont introduites dans le délai de deux ans à compter de la date de la mise en vigueur de la présente Convention, elles produisent leurs effets à partir de cette date.

Article 27.

Paragraphe 1.

La présente Convention est conclue pour une durée indéterminée. Elle peut être dénoncée par chacun des pays contractants. La dénonciation devra être notifiée au plus tard six mois avant l'expiration de chaque année civile considérée; la Convention cessera alors d'être en vigueur à la fin de cette année.

Paragraphe 2.

En cas de dénonciation, les stipulations de la présente Convention resteront applicables aux droits acquis, nonobstant les dispositions restrictives que les régimes intéressés prévoiraient pour le cas de séjour à l'étranger d'un bénéficiaire.

Paragraphe 3.

En ce qui concerne les droits en cours d'acquisition afférents aux périodes d'assurances accomplies antérieurement à la date à laquelle la présente Convention cessera d'être en vigueur, les stipulations de cette Convention resteront applicables dans les conditions qui seront définies d'un commun accord par les pays contractants.

Fait à Bruxelles le 5 juillet 1971 correspondant au 12 Tammouz 5731, en double exemplaire en langues française, néerlandaise et hébraïque, les trois textes faisant également foi. Cependant, en cas de contestation entre les deux Gouvernements concernant l'interprétation ou l'application de la Convention, le texte français sera décisif.

Pour le Gouvernement de l'Etat d'Israël :

Moshé ALON.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique :

P. DE PAEPE.